

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2867/2019
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Недић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београдске електране“ из Новог Београда и умешача на страни туженог ББ из ..., ради поништаја одлуке о додели стана, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1153/18 од 06.09.2018. године, у седници одржаној 16.12.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1153/18 од 06.09.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 3149/11 од 12.12.2017. године, ставом првим и другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи, као незаконита, одлука туженог од 31.10.2006. године, којом је умешачу додељен једнособан стан бр. ..., површине 38,34 м2, који се налази у блоку ..., објекат ..., у ул. ... бр. ..., ... – ..., те да се обавезе тужени да изврши поновну расподелу наведеног стана по јавном конкурс за расподелу стана. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1153/18 од 06.09.2018. године, жалбе тужиоца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.125/04 и 111/09, који закон се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП „Сл. гласник РС“ бр.72/11), у вези члана 394. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужилца је тужбу ради поништаја решења тужене о додели стана поднела 12.12.2006. године. У тужби није означена вредност предмета спора, нити је то учињено до окончања поступка. Такса на тужбу и пресуду није одређена, ни наплаћена. Поступак је правноснажно окончан 06.09.2018. године.

Према одредби члана 394. став 1. ЗПП, против правноснажне пресуде донесене у другом степену, странке могу изјавити ревизију у року од 30 дана од дана достављања преписа пресуде. Дакле, у погледу допуштености ревизије, Закон о парничном поступку, у наведеној одредби (за разлику од члана 382. став 1. раније важећег ЗПП), не садржи одредницу „у свим споровима“, чиме је право на ревизију ограничено на спорове који нису обухваћени одређењем новчаног лимита, којима се прописује у којим споровима је ревизија дозвољена.

Дозвољеност ревизије у споровима који нису правноснажно решени до 31.5.2014. године, односно до дана ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), регулисана је одредбом члана 23. став 3. тог Закона, којом је прописано да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према природи тражене правне заштите, парница ради поништаја решења о додели стана спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 439. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Међутим, у имовнско-правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби и у току првостепеног поступка није означио вредност спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. до 27. Закона о судским таксама („Сл.гласник РС“ бр.28/94, ... 93/12), као вредност предмета спора, применом члана 28. истог Закона, узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Имајући у виду да је у конкретном случају правноснажна пресуда против које је изјављена ревизија донета после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.55/14), а ради се о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев не односи на неновчано потраживање у коме је вредност предмета спора одређена у висини од 15.000,00 динара, у складу са чланом 28. Закона о судским таксама, што представља износ динарске против-вредности који не прелази 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 401. став 2 тачка 5. ЗПП.

На основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић